

ציג.

ז א מ"י פ"ג מל' מעה"ק
 הלכה ה:
 ח ב מ"י ע"ט הלכה
 טו:
 טז ג מ"י פ"א מל' מעה"ק
 הלכה ז:
 ד מ"י פ"ג מעה"ק
 מעה"ק הלכה ח:
 א ו מ"י ע"ט הל' יב:
 ב ו מ"י ע"ט הל' יג:
 ג ז מ"י ע"ט הל' יד:
 ד ז מ"י ע"ט הל' יז:

לא יחליטו ולא ימיד
עשו טוב כרע או רע בטוב
אם הקור ימיד בזה
בזהמה וזהה הוא
תמורתו יהיה קרש:
יירקו ב' י
דבר אל בני ישראל
אמרת אללהם אדם כי
קריב מכם קרבו ליה מן
בזהמה מן הזכר ומן
הצאן תקריבו את
קרבותם: יירקו א ב

ירוש. אדם שספרים אצו
קרן ולא הפסיק להקריט
עד שמת (נרמז ב). סומך.
ול קרן אצו שספריו אצו
אצו ולא הפסיק להקריט
עד שמת (נרמז ב). ירוש
ימיר. שהמיר אצו
הספרים אצו
וממורנו ממורנו (שם). מא
שעמא דר' יהודה. דלמר
ירוש אצו ממיר (שם).
ירבנו. נבי פמיס חסיר

[illegible]

חשיב כמו קרבנו: **תחלת** הקדש
בסוף הקדש. ממורה מקמייה וזכור
בפרק בית שמי' (דף ל"א). חשיב
למורה סוף הקדש אצל הכל לגבי
קמייה חשיב תחלת הקדש ואית
הקדש בדברי הכל איפסא וצ"ל
(ב"מ ס"ג). נמי קרי ממורה סוף הקדש
לגבי חילול: **קרבנו** וצ"ל קרבן
עובד בוכבים. ה' דלרשנין בפרק
ה' הנמחות בלות מנה (פ"ל ס"א). מי
ישראל סומכין וצ"ל העובדי סוכנים
סומכין פירשמי ס' ז': **לרבות** כל
בע"י קרבנא מביה"ע. צ"ל קבול'
אחד סומך על ד' כולן קרבנא ממורה
(ב"מ ס"ג). מורה דהגבול' ז"ל חמ"ל

אֶלֶּכָּה קָשָׁה נִדְרָקָן ^(א) אֲמַרְי קִרְבֵּנִי נִרְבֵּה
כֵּל צִלְיָה סְמִימָה שִׁכּוֹל וּמֵה מִתּוֹסָה
שֶׁל־נִתְרַחֲתָה בְּשִׁטּוֹנִין מִתְחַשְׁבֵּתָה
ע' בְּמַחְזִירָן סְמִימָה שֶׁלֹּא נִתְרַחֲתָה
בְּשִׁטּוֹנִין אֵין דִּין שֶׁתִּתְחַשְׁבֵּת ^(ב) בְּמַחְזִירָן
בְּשִׁמְעֵה דְלֵאלֹה קִרָּא הוּא אֲמִינָה דְלֵאלֹה
כִּתּוּסָה לִפְנֵי מִתְיָ עַל יֵדִי סוּיָן
וְכָלֹן גַּמֵּי אֶחָד שׁוּמֵן עַל יֵדִי סוּיָן:
מִיבֵעִי יֵהֵא דְרִבּוֹת אֵיהֵא הָאֲשֵׁה.
יִמִּימָה דְבִפְרָק אֵין מַעֲמִירִין ^(ג) (ע"א. מ.)
שִׁמְעִין אֵין לֵרִי יִסְדוּה גְבִי הַבּוֹל יִמִּימָה
דְּנִיחָה תּוֹרֵה לִמּוּשֵׁן צִי אֲדָם וְיִמִּימָה
בְּמָקוֹם שֶׁסְּפָקוֹת מִלּוּשֵׁן אֵין מִתְרַחֲתָן ^(ד)
לפ' שֶׁבֶל הָעֵנִין בּוֹלֵא אִינוֹ מִדְּבַר
אֲמַרְבֵּאֲשִׁין וְכִי. בְּכֵמֵה מִקְוֹמוֹת צִי
קִרָּא לִמְעַם יִשְׂרָאֵל כְּגוֹן צִי יִשְׂרָאֵל
סוֹמְרִין וְלִמְעַם יִשְׂרָאֵל סוֹמְרִים ^(ה) וְכִי
(פִּסּוֹס דף ג:.) בְּגִיבִיבֵי וְלֹא בְּגִיבִיבֵי
אֲעִי"ם שֶׁלֹּא הָעֵנִין אִינוֹ מִדְּבַר כּוֹלֵא אֲלֵא
בְּשׁוּן זֶכֶר מִשּׁוֹם דְּסִדּוּהֵה כִּכְחוּב אֲשֵׁה
לֵאחִי לְכָל עֵנִישֵׁם בְּצִתּוֹרֵה ^(ו) (קִדּוּשֵׁן דף
ג:.) אֲלֵא הֵכָּה הֵיטֵב עֲמַחֵה דְמַחְפֵּסֵה
בְּרֵה סְמִימָה ^(ז) (דף ג:.) מֵהוּ דְמִימָה אֵין
מִיָּלֵי עֵנִישֵׁ דְשׁוֹה בִּין בִּיחָד בִּין בְּצִיבּוֹר
אֲלֵא הֵכָּה בִּין דְּעֵנִישֵׁ שִׁאֲטֵי שׁוֹה כֵּל
הוּא דְמַחֵס אֵין בִּיבּוֹר וְהַשְׁתַּחֲוִיָּה עוֹשִׂין
תְּמוֹרֵה אֲשֵׁה גַּמֵּי כִי עֲבָרָה לֹא מִתְלַקֵּן
קִמְיָ"ל וְאִחֵי וְלֵחֵה לֵי לִמְיָרָה שֶׁל
הָעֵנִין כּוֹלֵא הוּא לֵיֵה לִמְיָרָה לִפִּי שִׁים

וְלֹא לְגִמּוּד תַּחֲלֹת הַקִּדְשִׁים מִחוּץ הַקִּדְשִׁים
 מִיִּמֵּיהָ וְנִבְעֵי שִׁטְיֶיהָ צִבְעִילִם וְיִמְיֹהָ זֶה
 הַתַּחֲלֹת לֹא בְּעֵין צִבְעִילִם עוֹד קָשָׁה הִיא
 הִיא חֹלָה בְּבִית צִבְעִילִם אִף תַּחֲמוּרֵהָ בְּבִית
 (דף כ:.) עוֹבֵד כּוֹכָבִים מִכּוּזָּה שִׁמְרִי יִלְךָ
 הַחֹלָה חֲשִׁבִי נָמוּ לְגִבִּי הִיא אֲבָל צִבְעִלָּהָ
 נִלְתָּ (דף ע"א: ד"ה יו"ו): **הַבֵּי** (סוֹבֵב).
 (דף ע"ב:) **הַבֵּי** הַחֵם בְּעֵין תַּחֲמוּרֵהָ (דף ק:.)
 לְדֹארוּסִיָּה דַחְנָא הִכִּי כִּיּוֹן דְּלֹא מִיִּחְסֵר
 מִחֻבּוֹת עֲלֵיהֶּן שְׁנֵי עָרֵי (דף מח: וְשֵׁן) דַּתָּן
 וְאֶחָארוּסִיָּה חָתָן בַּפְּקָד אֶ"פ (ס"ג ט.) וְכִן
 הִיא מִיִּחְלָה שֶׁמֶעִינִי מִכְּמֵה מִמֵּי" (דף ע"א:
 פ') מִיִּחְלָה לֵּאמֹר צִבְעוּ עוֹד חָתָן (דף ק:.)
 חָתָן שְׁלֵשִׁים וְעֶמְדָּה וְנִתְקַדְּשָׁה דֹלָס אֶשֶׁת
 וְנִשְׁמַשׁ אֲבָל תַּחֲמוּרֵהָ אֶ"פ שִׁיחָה חֲמִשָּׁה
 מֵעַ עֲלֵיהֶּן חֲמִדֵּי שֶׁ רַב בַּחֲסָד וְיוֹחָא הִיא
 רַב

לרבות את האשה (תחורה נוס'), ת"ל המר ימיר, מדעם
שחיטה, כדכתיב וסמו ושמי' ויניח ב.

קרא למה לי קרבנו ולא קרבן חבירו קרבנו
 "ולא קרבן עובד כוכבים קרבנו לרבות כל
 בעלי קרבן לסמיכה: הוורש סומך: תני רב
 הננייה קמיה דרבא וירש אינו סומך וירש אינו
 מימר והא אנן תנן הוורש סומך ומביא את
 נסביו ומימר אמר ליה ¹⁵ איפכא א"ל ¹⁶ לא
 מתניתין ¹⁷ מני רבי יהודה היא ¹⁸ דתניא וירש
 סומך וירש מימר רבי יהודה ואמר וירש אינו
 סומך וירש אינו מימר מאי טעמא דר' יהודה
 קרבנו ולא קרבן אביו ויליף תחלת הקדש
 מסוף הקדש מה סוף הקדש וירש אינו סומך
 אף תחילת הקדש וירש אינו מימר ורבנן
 והמר ימיר לרבות את הוורש ויליף סוף הקדש
 מתחילת הקדש מה תחלת הקדש וירש מימר
 אף סוף הקדש וירש סומך ורבנן האי קרבנו
 מאי עבדי ליה קרבנו ולא קרבן עובד כוכבים
 קרבנו ולא קרבן חבירו קרבנו לרבות כל בעלי
 קרבן לסמיכה ורבי יהודה לרבות כל בעלי
 קרבן לסמיכה לית ליה ואי נמי אית ליה
 עובד כוכבים וחבירו מחד קרא נפקא אייתרו
 ליה תרי קראי חד קרבנו ולא קרבן אביו
 ואידך לרבות כל בעלי קרבן לסמיכה ורבי
 יהודה האי המר ימיר מאי עבדי ליה מיבעי
 ליה לרבות את האשתי דתניא לכו שרל הונו

וְלֹא קָרָבָן תִּכְבֹּדוּ. (לְדָלָה בְּעֵין מִסְכִּיהַּ [בֶּשֶׁל
הַכִּיבְרִי]: לֵךְ קָרָבָן. שָׁמָּה עָלֶיךָ לֵהֵט
כִּי בְּשִׁמּוֹתָם לֹא כָעַל קָרָבָן שׁוֹמֵר עָלֶיךָ וְלֹא
הַתְּחִיבִי לְמַעַן קָרָבָן: כֹּלֵם: אִיֶּכָּסֶה:
אִיֶּה עֲמִי לְמַעַן רִיבֹדֶה אֶת: חֲמִלָה: קָרָבָן:
מִסְכִּיהַּ [הַמִּסָּה] שֶׁשֶׁמְכִיר וְלֹא מִתְּחִלָּה
לְקָרָבָן: [מִסָּה] קָרָבָן: מִסְכִּיהַּ מִדָּה
[מִסְכִּיהַּ] אֲלֵךְ לֹא קָרָבָן מִסְכִּיהַּ דִּקְסָבֵר אֲחֵר
[מִסָּה]: כֹּלֵם: שְׂמִירָה וְיִכְבֹּד מִדָּה קָרָבָן
[מִסָּה] וְהַשְׁמֵן וְלֹא הַשְׁמֵן בֵּין שְׁמֵנוֹ שֶׁ
עֲשִׂים וְכֵן שְׁמֵנוֹ לֵשׁ יִשְׁחַלֵּשׁ: לֵשׁ עֲשִׂים
לֵשׁ מִתְּחִלָּה: שֶׁן שְׂמִירָה לְרִבּוֹת. אֲחֵר
שְׂמִירָה לְרִיבּוֹת אֵל שֶׁאֵלֶּה: [מִסָּה] וְכִסּוֹס
לֵשׁ מִלֹּא. לְדָוִד מִכְּבֵּד מִסָּה: בְּכִסּוֹס
שְׂמִירָה שְׂמִירָה: בְּכִתּוּב מִקָּסֹה וְלֹא יִרְבֹּה
[מִתְּחִלָּה]: לֵשׁ מִקָּסֹה: אֶפְרַיִם: לֵשׁ מִתְּחִלָּה
לְדָחִיָּה: בְּכִסּוֹס: [מִתְּחִלָּה] לְרִבּוֹת: [מִתְּחִלָּה]
שֶׁשׁ שְׂמִירָה לֵשׁ מִתְּחִלָּה גִּלְדֵּךְ מִתְּחִלָּה
לְדָחִיָּה: לֵשׁ מִתְּחִלָּה לְרִבּוֹת וְלֹא כֵן אֲלֵךְ
מִתְּחִלָּה: לֵשׁ: לְדָוִד מִסְכִּיהַּ מִתְּחִלָּה וְלֹא
[מִתְּחִלָּה]: לֵשׁ מִתְּחִלָּה [מִתְּחִלָּה]: לֵשׁ מִתְּחִלָּה
לְרִבּוֹת:

דכי היכי דאינה סומכת אינה ממירה ו
י"ל כדאמר בהקומץ רבה (לעיל ע"ב) דגל
דחנן צריש תמורה (דף י"א:) דאין כהנים
בעלים מיפוק ליה דילפינן מחילת הקדש

לא ילמי מהדדי כלל: ורבי יחודה ר' אבהו הכל נאמרו
בריש ערין (דף ג.) אמרי הכל נאמרו ורבי
הכל נאמרו ויש ודל כלרי יבוסה
ליה בבא בך גריל לשנות מינה אחת
לעולם היא ברשות האב כו' מפרש בגמ'
בריש יבמות (דף ג.) מן פטרות משבוש
חליצה לא צרי מכשקמי (סג דף ג.) כל ה'
חלצו בית הלא מכשקמי ואי ציעי חליצה'
במא איה חולצת שאלו תיפסלו לו ובריש ג'
המקמל נגעים (פ"ד דמ"ג): רב חסדא

[illegible]

(א) נמצא אצל לא צריכא
מפנין מני: (ב) רש"י ד"ה
איכא יסור ולמה לי קרא
ומשני ודא כ"ל ויהי:
(ג) ד"ה כל בעלי יסור מלי
הס"ד ואח"כ מ"ה אמר ליה
ר' חנניה אישכא:

[illegible]

(א) ליה איפכא ראות : נמחק;
 (ב) תיבת מני נמחק; (ג) בני
 ישראל, עיין חוסי' לעיל (דף
 סא ע"ב); (ד) מוקני העדה;
 (ה) דילף מעולה תיבתה דאברהם
 נמחק; (ו) קרבנו ששה קרבנו
 כתיב בעצירתו; (ז) עובר
 הוכבים (א) לרבות כל בעלי
 קרבן הסמיכה כבעלים בעיני
 וכל מי שיש לו כר; (ח) מה"ד
 אמר ליה רב חנני איפכא;
 (ט) אינו לו;

(א) חלף על ספר יחיד
(רבות ס.)